

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28.2.2011 samosoudcem Mgr. Radkem Martínkem, t a k t o :

obžalovaný

■■■■■ ■■■■■ ,

nar. ■■■■■, státní občan ■■■■■, trvale bytem ■■■■■,
■■■■■, adresa k doručování ■■■■■,

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

- 1) dne 22.7.2009 v době kolem 9.00 hodin v ■■■■■ ■■■■■ v ulici ■■■■■ vyhledal v kanceláři společnosti ■■■■■ jednatele společnosti ■■■■■ nar. ■■■■■, a sdělil mu, že pokud mu neponechá reklamy na mostech, které má v pronájmu, bude po jeho osobě požadovat zadostiučinění, dále mu sdělil, že ví, kde bydlí, že „jeho dům je pěkný a že by tak pěkný být nemusel a mohl by lehnout popelem“ a následně dne 7.10.2009 v době kolem 13:40 hodin v ■■■■■, v ulici ■■■■■ před domem č. ■■■■, tedy v místě trvalého bydliště manželů ■■■■■ ■■■■■ projel několikrát spolu s dosud neustanoveným mužem v automobilu kolem této nemovitosti a poté oslovil ■■■■■ nar. ■■■■■, která byla na zahradě a dotázal se jí, zda v tomto domě bydlí pan ■■■■■ a když se ho po kladné odpovědi zeptala, zda má manželovi něco vyřídit, odpověděl jí, že se jmenuje ■■■■■ a pan ■■■■■ bude určitě vědět, o co se jedná, a poté odjel, čímž v poškozeném ■■■■■ ■■■■■ vzbudil důvodnou obavu, že své výhrůžky ze dne 22.7. 2009 vykoná,
- 2) dne 7.10.2009 v době kolem 13:50 hodin v ■■■■■ v ulici ■■■■■ navštívil ve společnosti tří mužů sídlo společnosti ■■■■■ s tím, že chce hovořit s panem ■■■■■ a poté, co mu pracovník firmy ■■■■■ nar. ■■■■■, sdělil, že tento není přítomen, udeřil jej v zasedací místnosti v prvním patře budovy pěstí do levé části hrudníku a dále do obličeje a sdělil mu, „že mu nikdo jeho plachty sundávat nebude, jestli to pochopil, že už ví, jak se jmenuje, že si zjistí, kde bydlí, ať dá okamžitě výpověď, že za firmu se neschová“, současně poškozeného vyzval, aby obsah jejich rozhovoru vyřídil panu ■■■■■ a dodal, že na něj si také

počká „jestli ještě na něco sáhnou“, poté [REDAKCE] udeřil pěstí do obličeje a z místa i s ostatními muži odešel, čímž v [REDAKCE] nar. [REDAKCE] vyvolal důvodnou obavu o život a zdraví jeho osoby a jeho rodiny,

t e d y

- jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul,
- jinému vyhrožoval jinou těžkou újmou takovým způsobem, který může vzbudit důvodnou obavu,

t í m s p á c h a l

- trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009,
- trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 235 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 za užití § 35 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanáct) měsíců**, přičemž podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky**.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v přípravním řízení a v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný shora ve výrokové části rozsudku. Úvodem je potřebné uvést, že předmětná trestní věc byla poměrně časově, ale i obsahově náročná z hlediska dokazování, přičemž veškeré důkazy provedené zejména u hlavního líčení jsou zachyceny v protokolech o hlavním líčení, na které podepsaný soud odkazuje. Není účelem odůvodnění rozsudku v podrobnostech či v méně významných detailech opakovat výpověď obžalovaného či svědků právě proto, že jsou velmi zachyceny v citovaných protokolech pořízených nejen v řízení před soudem, ale i dílem v přípravném řízení.

Obžalovaný [REDAKCE] se k trestné činnosti jemu kladené za vinu nedoznal, konstatoval, že ani jeden skutek nespáchal a samotné obvinění označil za výsledek několikaletého konkurenčního boje ze strany [REDAKCE] vůči společnosti [REDAKCE] která byla založena v roce 2006 a prakticky od té doby začaly útoky ze strany [REDAKCE], konkrétně pana [REDAKCE] neboť společnost [REDAKCE] se poměrně rychle stala druhou největší reklamní společností v [REDAKCE] což samozřejmě pocítila i [REDAKCE] Tlak [REDAKCE] se začal stupňovat i proto, že [REDAKCE] převzala [REDAKCE] několik významných klientů. Obžalovaný dále vypověděl, že pana [REDAKCE] viděl poprvé v srpnu nebo červenci 2009, kdy zmizely první plachty z billboardů i z mostů,

kteřé měl obžalovaný legálně pronajaté od pražské společnosti. Obžalovaný šel proto za panem [REDAKCE] do [REDAKCE] ptal se, jestli ty plachty ukradl, což on popřel, přičemž rozhovor probíhal standardním způsobem. Kromě toho, že obžalovaný má společnost [REDAKCE] provozuje též v [REDAKCE] penzion [REDAKCE] když reklama, která zmizela, byla též na penzionu [REDAKCE]. Obžalovaný se dozvěděl, od nějakých pracovníků, co sekali trávu, kdo ty reklamní plachty sundal. Následně se obžalovaný rozhodl, že se vypraví pro reklamní plachty do sídla společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] kam jel společně s panem [REDAKCE] a dalším kamarádem, který pro obžalovaného pracoval jako ostraha. Obžalovaný šel nahoru, pan [REDAKCE] tam ovšem nebyl, v sídle firmy [REDAKCE] [REDAKCE] byl přítomen pouze pan [REDAKCE] – finanční ředitel, který obžalovaného normálně přijal, sedli si do zasedačky a vysvětlili si situaci, nikdo třetí u toho jednání nebyl přítomen. Obžalovaný telefonoval panu [REDAKCE] přímo v přítomnosti pana [REDAKCE] pan [REDAKCE] však telefon zavěsil, takže mu volal pan [REDAKCE] kterému [REDAKCE] sdělil, že se s obžalovaným vůbec nemá bavit. Pak zaklepala asistentka, že za obžalovaným přišli dva páni, jeden z nich byl [REDAKCE] [REDAKCE] ti řekli, že našli reklamní plachty dole v dílně. Pan [REDAKCE] byl z toho překvapený, protože vůbec nevěděl, že plachty obžalovaného jsou uloženy ve společnosti [REDAKCE] [REDAKCE]. To se stalo 7.10.2009. Obžalovaný zdůraznil, že panu [REDAKCE] ani panu [REDAKCE] nevyhrožoval a nikomu z nich ani neublížil. Pan [REDAKCE] dokonce s obžalovaným soucítil, říkal, že o ničem nic neví, byl překvapený z jednání pana [REDAKCE] takže obžalovaného překvapilo, že bylo na něho podáno trestní oznámení.

Obž. [REDAKCE] [REDAKCE] rovněž popřel, že by [REDAKCE] [REDAKCE] vyhrožoval ohledně jeho domu a rodiny, vyměnili si jen telefonní čísla, komunikovali spolu normálně, u [REDAKCE] před domem obžalovaný nikdy nebyl, neboť ani prakticky neví, kde bydlí, adresu jejich bydliště zná pouze z obchodního rejstříku. S paní [REDAKCE] obžalovaný také nemluvil, viděl ji pouze v [REDAKCE] a na plese. Obžalovaný soudu předložil technické průkazy jednotlivých vozidel (byly provedeny jako listinný důkaz u hlavního líčení), které společnost [REDAKCE] v inkriminované době jako služební používala s cílem prokázat, že žádné vozidlo s reklamními polepy v té podobě, jak jej popisovala svědkyně [REDAKCE] společnost [REDAKCE] nepoužívala.

Obžalovaný se též detailně vyjádřil k tomu, za jakých okolností a kvůli čemu dostal pokutu od Magistrátu města [REDAKCE] [REDAKCE] netajil se tím, že na toto téma sice komunikoval s panem [REDAKCE] rozhodně mu ovšem neříkal, že vím, že má dvě dospívající dcery a ani mu ničím nevyhrožoval. Je přesvědčen, že existuje nějaká dohoda mezi pány [REDAKCE] a [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že dne 22.7.2009 jej v kanceláři navštívil obžalovaný ohledně sundání dvou reklamních plachet na mostu, který měl svědek v pronájmu. Obžalovaný konstatoval, že ví kde svědek bydlí a že má pěkný dům a jestli mu ty plachty neponechá na mostu, mohl by svědkův dům lehnout popelem. Na základě toho [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaného vykázal z kanceláře. Druhá fáze nastala o několik měsíců později, kdy 7.10.2009 se opět na mostech objevily plachty s reklamou na Penzion [REDAKCE] proto společnost [REDAKCE] [REDAKCE] dopisem vyzvala obžalovaného (byly provedeny jako listinný důkaz u hlavního líčení), ať si plachty do tří dnů sundá s tím, že mosty má v pronájmu svědkova společnost. Ještě tři dny tam plachty zůstaly a pak je pracovníci společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] z mostu sundali. Dne 7.10.2010 pak svědkovi volala manželka s tím, že před domem zastavilo auto a obžalovaný se jí ptal, zdali v domě bydlí pan [REDAKCE] což mu potvrdila. Pak volal svědkovi kolega z práce pan [REDAKCE] s tím, že obžalovaný jej spolu se třemi dalšími muži napadl. [REDAKCE] [REDAKCE] nechtěl situaci z 22.7.2009 původně řešit, protože si myslel, že

pokud mu někdo pouze slovně vyhrožuje, je ještě k nějakým činům daleko, ale nakonec podal trestní oznámení na policii právě na základě napadení pana [REDAKCE]. Následně se dělo i to, že se před [REDAKCE] domem objevil jeden z těch chlapů od obžalovaného, co měli být v kanceláři společnosti [REDAKCE] a nakukoval do všech aut a pak kolem svědkova domu projíždělo dvakrát až třikrát na plný plyn auto se zhasnutými světly.

K doplňujícím dotazům svědek [REDAKCE] konstatoval, že několikrát komunikoval s obžalovaným s tím, že nájemní smlouvu na umístění reklamních billboardů má [REDAKCE] firma nikoli obžalovaný. Rovněž dodal, že dne 7.10.2009 byl na služební cestě. Nejprve mu volala žena o té události s obžalovaným před jeho domem a pak následně pak [REDAKCE], kterého poté svědek viděl. Pan [REDAKCE] měl zarudlou tvář a byl ve strašném šoku. Seděl, třásl se a povídal, co se stalo. Pan [REDAKCE] uváděl, že do zasedací místnosti přišli čtyři chlapi, mezi nimi obžalovaný, který [REDAKCE] dvakrát udeřil, jednou do břicha a když se sklonil, tak i pěstí do obličeje. Svědek [REDAKCE] až následně dne 9.10.2009 podával trestní oznámení, neboť si říkal, že když je obžalovaný schopen napadnout kolegu, může být schopen splnit výhrůžky i ohledně vypálení domu. Dále konstatoval, že rozhodně za trestním oznámením, které podával na obžalovaného, není konkurenční boj. Svědek [REDAKCE] rovněž hovořil s panem [REDAKCE] z magistrátu města, který jej ubezpečil, že přívěsy obžalovaného umístěné na křižovatkách jsou tam umístěné bez povolení, přičemž pan [REDAKCE] svědkovi sdělil, že i jeho navštívil obžalovaný v kanceláři, vyhrožoval mu v tom smyslu, že ví o jeho dvou dětech a v důsledku toho měl pan [REDAKCE] o děti strach. S panem [REDAKCE] se svědek [REDAKCE] blíže nestýká, přestože jsou vzdálenějšími sousedy v jedné lokalitě. K dotazům obhajoby Z. [REDAKCE] uvedl, že existují určité dva vyzývající dopisy adresované doporučeně obžalovanému, kde jej společnost [REDAKCE] vyzývala k odstranění reklamních ploch z mostů.

Svědék [REDAKCE] popsal v podrobnostech událost popsanou v bodu 2) výroku rozsudku s tím, že za ním dne 7.10.2009 přišla sekretářka, že přišli čtyři muži a chtějí mluvit s panem [REDAKCE]. Ty muže pak poslala za svědkem a vrátila se zpět do kanceláře. V zasedací místnosti pak obžalovaný začal svědkovi vyhrožovat způsobem popsaným v bodu 2) výroku rozsudku a přitom svědka udeřil pěstí do lící kosti a druhým úder mu dal do žeber. Do té zasedáčky vešli všichni muži, zavřeli dveře, jeden z nich zůstal stát mezi dveřmi, aby nikdo nemohl odejít. Svědek popsal ty muže - všichni byli vyšší oblečení v černých bundách, měli černé brýle a postavy měli vypracované z posilovny. Svědek dodal, že věděl, kvůli čemu obžalovaný přišel a ani nezastíral, že plachty, které pracovníci [REDAKCE] sundali z reklamních ploch, byly ve firmě [REDAKCE] uskladněné ve vestibulu. Jakmile pánové z jednací místnosti odešli, sděloval [REDAKCE] kolegům, že byl napaden. Telefonoval také panu [REDAKCE] který svědkovi sdělil, že zrovna mluvil se svojí ženou s tím, že obžalovaný byl u nich doma také a vyzval svědka, aby událost neprodleně oznámil na policii. Svědek následně toto učinil a na policii jej poté poslali k obvodnímu lékaři na vyšetření. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že žádný důvod k tomu, aby ho někdo fyzicky napadl rozhodně nikomu nezavdal. V důsledku úderu na žebrech neměl žádné zranění, pouze na tváři měl červený flek. Svědek věděl, že obžalovaný provozuje Penzion [REDAKCE] a společnost [REDAKCE] která má mobilní reklamy a od [REDAKCE] věděl okrajově i o tom, že spol. [REDAKCE] měla dostat nějaké pokuty kvůli umístění mobilních billboardů u silnice. Svědek [REDAKCE] rovněž uvedl, že od pana [REDAKCE] věděl, že obžalovaný mu měl vyhrožovat v tom smyslu, že ví, kde bydlí, že má rozestavěný plot a aby to také tak zůstalo, což už bylo někdy v průběhu léta 2009. Když mu tuto událost pan [REDAKCE] sděloval, nevěděl, co si o tom má myslet a zda to má nahlásit na policii a celou událost konzultoval s právníkem [REDAKCE], s nímž se původně dohodli, že se incident z léta 2009 hlásit nebude, přičemž

nakonec i tuto událost pan [REDAKCE] oznámil na policii, ale až právě po svědkem popisovaném napadení vlastní osoby.

Svědkyne [REDAKCE] se vyjadřovala k události ze 7.10.2009, kdy v odpoledních hodinách byla s dětmi na zahradě, zaregistrovala pomalu jedoucí vůz, který jel za chvíli zpátky. Vůz zastavil u plotu, řidič stáhl okénko a ptal se, jestli v tom domě bydlí [REDAKCE]. To mu potvrdila a ten muž řekl, že má pozdravovat manžela, a to od pana [REDAKCE] s tím, že manžel už bude vědět. Tímto mužem byl obžalovaný, kterého u hlavního líčení svědkyně bezpečně a okamžitě poznala. Když se zeptala, proč by měla manžela pozdravovat, obžalovaný se pouze usmál a odjel pryč. Na svědkyni to působilo výhrůžně. Toto následně sdělila manželovi, který jí řekl, že toho muže zná, že už mu měl před tím vyhrožovat a že má pro jistotu zůstat doma s dětmi. Svědkyně měla obavu o svoji rodinu, v důsledku toho následně pozorovala dění na ulici i v noci. Registrovala někdy ulicí rychle jedoucí auto a jednou viděla člověka v kapuci, který obhlížel manželovo auto. Manžel pak následně svědkyni informoval o problémech, které měl s obžalovaným. Na základě toho manželovi vyčetla, že o první výhrůžce ji neinformoval dřív, jinak by byla opatrnější. Ke svým vnitřním pocitům uvedla, že má sice stále strach, ale od té doby se situace uklidnila a již se neopakovala. Dále dodala, že se jí manžel zmínil, že ten den, co byl u nich obžalovaný, došlo k napadení jeho kolegy v práci, což bylo asi patnáct minut předtím, než měl obžalovaný navštívit svědkyni. Manžel ji informoval i o tom, že obžalovaný neměl vyhrožovat jenom jemu, ale i panu [REDAKCE]. K popisu vozidla, s nímž obžalovaný přijel, uvedla, že to bylo vozidlo zřejmě tov. zn. VW stříbrné barvy, byla na něm velká černá písmena přes oboje dveře. Na sedadle si všimla ještě spolujezdce, kterému do tváře neviděla, ale byl to zřejmě muž.

Svědék [REDAKCE] produkční spol. [REDAKCE] vypověděl, že na chodbě slyšel pohyb většího počtu osob, což nebylo úplně běžné a pak do jeho kanceláře vešel pan [REDAKCE]. Byl hodně přepadlý a zaskočený, drmolil, že byl napadený a že dostal ránu do obličeje a do břicha v zasedačce. Svědek šel chodbou na sekretariát podívat se, jestli tam ještě někdo není a viděl, že dolů scházejí čtyři muži, v tu dobu byli v prvním patře. Svědek se následně snažil pořídit čtyři fotografie, které předložil soudu a které jsou součástí spisového materiálu a byly také u hlavního líčení provedeny jako listinný důkaz. Pan [REDAKCE] svědkovi uvedl, že na něj přišli ti čtyři pánové, dva ho drželi, jeden si stoupl patami ke dveřím, aby se dveře nedali otevřít. Pán, který pana [REDAKCE] udeřil, se představil jako [REDAKCE] a konstatoval, že za ním přišli kvůli sporu ohledně sundávání reklam. Pan [REDAKCE] kromě toho, že byl evidentně rozrušený, měl také zarudlou pravou stranu obličeje.

Svědkyne [REDAKCE] – sekretářka firmy [REDAKCE] uvedla, že dne 7.10.2010 kolem 14. hodiny přišel do sídla společnosti obžalovaný [REDAKCE] se třemi dalšími muži, chtěl mluvit s panem [REDAKCE] který v tu dobu ovšem byl na jednání v [REDAKCE] takže chtěl mluvit s někým, kdo by pana [REDAKCE] mohl nahradit, což byl právě pan [REDAKCE] za kterým obžalovaného odvedla do zasedací místnosti, kam se obvykle vodí všechny návštěvy. Tam mohli být pánové kolem tří až pěti minut. Kdo ze zasedačky odcházel první svědkyně sice neví, ale když vyšel pan [REDAKCE] byl rozrušený, pravou tvář měl červenou, říkal, že byl napadený, dostal ránu do obličeje a do břicha. Do obličeje měl dostat pěstí, a to kvůli nějakému konfliktu ohledně billboardů na mostních lávkách. Pan [REDAKCE] byl hodně rozrušený, klepal se, nevěděl, co má dělat, nevěděl, jestli má volat policii nebo pana [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] montážní pracovník společnosti [REDAKCE] popsal, že slyšel o nějakém konfliktu, který měl mít pan [REDAKCE] s obžalovaným a „nějakýma chlapákama“

k němuž mělo dojít v zasedací místnosti. S obžalovaným sám přišel do styku asi jednou nebo dvakrát. Obžalovaný se svědka a pana [REDAKCE] ptal, jestli mu sundali reklamu z mostu a vyzval ho, aby reklamy nesundávali. Svědkovi a panu [REDAKCE] pohrozil, že jim jinak dá zpřerážet ruce. To se odehrálo někdy v říjnu 2010, nikdo další u toho nebyl. Následně o tom informovali pana [REDAKCE] s tím, že nestojí o to, aby je někdo někde tloukl. Svědek nepochopil, proč jim obžalovaný hrozil přelámáním rukou, protože svědek a pan [REDAKCE] jsou ti poslední lidé, kteří mohou ve firmě něco změnit, neboť musejí šéfa poslouchat. Ta událost se odehrála určitě po incidentu s panem [REDAKCE]. Obsahově v podstatě tutéž výpověď poskytl soudu **svědek** [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE] [REDAKCE] vedoucí odboru silniční dopravy Magistrátu města [REDAKCE] vypověděl, že s obžalovaným bylo vedeno správní řízení a byla mu uložena pokuta kvůli nepovoleně umístěným reklamám. Jednalo se o několik pokut v celkové výši asi 1.800.000,- Kč, pokuty byly uloženy pro porušení zákona o pozemních komunikacích, konkrétně za nepovolené užívání místních komunikací, na nichž obžalovaný umisťoval své reklamní poutače a na výzvy k jejich odstranění nereagoval. Jednou obžalovaný přišel za svědkem do kanceláře i se svou manželkou a začal svědkovi vyhrožovat, že dostal pokutu, že je svědek „zmrd“ úřednická a takové věci, že si to s ním vyřídí jinde, že ví, že svědek má dvě dcery a následně odešel. Manželka obžalovaného uklidňovala, protože byl rozčilený. Svědek tuto událost na policii nijak neřešil, radil se kvůli tomu s právníkem, který mu pouze doporučil, aby byl opatrnější. Tím to však skončilo, i přesto měl ovšem svědek nějaký čas obavy z výhrůžek obžalovaného. K naplnění výhrůžek obžalovaným však nedošlo, přestože ukládání pokut obžalovanému pokračovalo i poté.

Svědka [REDAKCE] [REDAKCE] bývalý montážní pracovník firmy [REDAKCE] vypověděl, že je mu známo, že pracovníci [REDAKCE] [REDAKCE] společnosti [REDAKCE] sundávali plachty z reklamních ploch u silnic na mostech. V sídle spol. [REDAKCE] [REDAKCE] byl svědek asi jednou nebo dvakrát právě pro ty ukradené plachty, jel tam s [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jakož i s obžalovaným. Pan [REDAKCE] jednal s finančním ředitelem [REDAKCE] [REDAKCE] a konstatoval, že jednání proběhlo úplně v klidu. Jednali v nějaké zasedací místnosti, svědkovo kamarádi čekali na chodbě. K fyzickému napadení nedošlo, obžalovaný si s finančním ředitelem podali ruce, to jednání mohlo trvat tak dvě minuty a řešili sundávání plachet, které si pak normálně vzali z vestibulu. Ve firmě [REDAKCE] [REDAKCE] bylo mnoho pracovníků, dveře do kanceláře byly otevřené, pracovníci chodili přes chodbu. Svědek se též vyjádřil k vozidlům, které společnost [REDAKCE] používala, jednalo se o automobil [REDAKCE] – bílá dodávka, dále to byl malý vůz [REDAKCE] a černé [REDAKCE]. Do sídla společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] jel obžalovaný vozidlem [REDAKCE] stříbrošedivé barvy, to bylo [REDAKCE] auto, zatímco svědek jel bílým bavorákem s [REDAKCE] [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] tehdy jezdil s černým [REDAKCE] a paní [REDAKCE] vlastnila červený automobil [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná přes kamaráda, vezl ho do sídla společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] s panem [REDAKCE] a to šedivým vozidlem tov. zn. [REDAKCE]. Obžalovaný odešel nahoru, svědek si nepamatuje, jestli na něj čekal, když se vracel zpátky. Co se dělo nahoře v sídle [REDAKCE] [REDAKCE] svědek neví, nahoru však šli dva nebo tři lidé, svědek čekal dole s panem [REDAKCE]. Svědek pak obžalovaného vezl ještě někam zpátky.

Svědka [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaný volal [REDAKCE] [REDAKCE] aby pro něco zajeli. Poprosil také svědka a [REDAKCE], aby s ním jeli někam pro nějaké plachty. Svědek pak byl přímo v kanceláři společnosti, kam šli všichni čtyři, tedy obžalovaný, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a svědek. Svědek s nikým nejednal, s nějakým pánem jednal pouze obžalovaný [REDAKCE]. Stáli

před dvěma kanceláři, dveře zavřené nebyly. Svědek slyšel, jak obžalovaný s tím pánem jedná úplně normálně a slušně, žádné násilí tam neproběhlo. Bavili se mezi sebou slušně. Obžalovaný toho pána rozhodně nenapadl ani nemluvil vulgárně. Na základě toho jednání pak odváželi svazek nějakých plachet. Svědek pracoval tehdy jako vyhazovač stejně jako pan [REDAKCE]

Svědkyňe [REDAKCE] [REDAKCE] pracovala v Penzionu [REDAKCE] jako recepční a konstatovala, že pan [REDAKCE] se o nějakém incidentu z 7.10.2009 měl sice zmiňovat, ale podrobnosti ona nezná. Ten den byli s panem [REDAKCE] po obědě něco nakupovat a to světle modrým autem. Nakupovali v [REDAKCE] [REDAKCE] a vraceli se do [REDAKCE] Pan [REDAKCE] zastavil u mostu, kde byli nějakí cestáři a ptal se jich, zda někoho viděli. Oni popsali, že tam viděli někoho se zelenou dodávkou a obžalovaný věděl, že jsou z firmy [REDAKCE] [REDAKCE] Pan [REDAKCE] nejprve volal panu [REDAKCE] se kterým se sešli u [REDAKCE], pak tam přijeli nějakí kluci ve stříbrném [REDAKCE] a pan [REDAKCE] je seznamoval s [REDAKCE] Pan [REDAKCE] nasedl k tomu jednomu do [REDAKCE] a odjeli pryč. Svědkyně došla do [REDAKCE] vyložila věci, obžalovaný jí zatelefonoval, aby pro něho jela zpátky, což bylo asi ve 14:15 hodin. Když se vrátila pro [REDAKCE] vyndávali z auta plachty, obžalovaný je nandal do malého auta a odvezl zpátky do [REDAKCE]

Hodnocení důkazů – všechny provedené důkazy hodnotil soud v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl jednoznačnému závěru o vině obžalovaného oběma projednávanými skutky v rozsahu uvedeném v podané obžalobě.

V rámci základních bodů odůvodnění rozsudku je zapotřebí konstatovat několik skutečností. Podepsaný soud měl k dispozici dva okruhy důkazů, kdy na straně jedné jsou důkazy prezentovány výpovědí svědka [REDAKCE] [REDAKCE] svědka [REDAKCE] [REDAKCE] jeho manželky a některých pracovníků spol. [REDAKCE] [REDAKCE] ať už to byli administrativní pracovníci nebo dva montážní dělníci těžce společnosti. Na straně druhé to byla výpověď samotného obž. [REDAKCE] [REDAKCE] který se vyjadřoval způsobem, že se skutkový děj nikdy nestal, nic takového nespáchal, a to, že nakonec pan [REDAKCE] proti němu podával trestní oznámení považuje za výsledek konkurenčního boje. Soud není jednak ani kompetentní k tomu, aby se pouštěl do hlubší analýzy do jaké míry tato trestní věc spatřila světlo světa právě případně kvůli konkurenčnímu boji, ale především konstatuje, že předmětem řízení bylo to, zda se popsané skutky se staly či nikoli.

Výpověď obž. [REDAKCE] je sice dílčím způsobem podporována výpověďmi vyslechnutých svědků - pana [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] případně [REDAKCE] [REDAKCE] nicméně všichni tři pánové se jaksi úplně beze zbytku a jednoznačně nesetkávají v rámci své výpovědi v jednom podstatném bodu. Pan [REDAKCE] tvrdí, že nebyl v sídle společnosti, nebyl v kanceláři, čekal dole. Pan [REDAKCE] tvrdí, že všichni tři plus obžalovaný šli nahoru, ale do kanceláře šel pouze obž. [REDAKCE] a pan [REDAKCE] tvrdí, že tam byl vedle obžalovaného z těch tří ostatních lidí pouze jeden z nich. V tomto směru všichni tři tito svědci nevypovídají konzistentně, nevypovídají úplně jednoznačně v tomto podstatném momentu objektivní pravdu, což ovšem prakticky ani neodpovídá vlastní výpovědi obž. [REDAKCE] [REDAKCE]

Naproti tomu měl soud k dispozici druhou skupinu důkazů prezentovanou pány [REDAKCE] [REDAKCE] manželkou pana [REDAKCE] a pracovníků spol. [REDAKCE] [REDAKCE] Pan [REDAKCE] v podstatě uvádí skutečnosti, které jsou vtěleny do výrokové části rozsudku pod

bodem 1). Vypovídal takto vždy shodně v přípravném řízení do protokolu o výslechu svědka, do protokolu o trestním oznámení, který je sice procesně nepoužitelným důkazem, ale jeho výpověď se v zásadních momentech i co do časové chronologie jednotlivých událostí neodchyluje ani s časově nejvzdálenější výpovědí (myšleno od data samotného skutku), kterou jmenovaný učinil v řízení před soudem, tedy v rámci hlavního líčení. Z hlediska jednotlivých událostí, k nimž došlo, pan [REDAKCE] konstatuje, že nejprve mu volala žena, že před jejich domem zastavilo auto, kde byl obžalovaný, ptal se jestli tam bydlí pan [REDAKCE] žena mu řekla, že ano. Následně mu volá kolega [REDAKCE] s tím, že za ním v zasedací místnosti (kanceláři) byl obžalovaný se třemi dalšími muži a že byl napaden. Obsahově prakticky stejným způsobem vypovídá svědek [REDAKCE]. Konkrétně mluví o tom, že volal panu [REDAKCE] s tím, že byl napaden. [REDAKCE] mu řekl, že zrovna mluvil s jeho ženou, že u něj byl také pan [REDAKCE] aby neprodleně jel na policii a oznámil, co se stalo. Pan [REDAKCE] současně konstatuje, že byl napaden – udeřen do obličeje a do oblasti hrudníku. Je otřesen, odchází z kanceláře po odchodu 4 pánů a následně se setkává s dalšími 3 kolegy, kteří slyšeli nezvyklý na tamější kancelářské prostory hluk, který odpovídal pohybu většího počtu osob na chodbě. Setkává se s [REDAKCE] [REDAKCE] který konstatuje, že pan [REDAKCE] působil velmi přepadle, zaskočeně, drmolil, že byl napadený, dostal ránu do obličeje a do břicha, že někdo byl na zasedačce, že si ho tam podali. První, co dle svědka [REDAKCE] řekl [REDAKCE] bylo že tam přišli 4 pánové, dva ho drželi, jeden si stoupl patami ke dveřím, aby se nedaly dveře otevřít, to odpovídá v podstatě i vlastní výpovědi poškozeného [REDAKCE]. Dále svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] sekretářka [REDAKCE] hovoří o tom, že kolem 14 hodiny přišel pan [REDAKCE] se 3 muži, chtěl mluvit s panem [REDAKCE] ten tam v tu chvíli nebyl, měl jednání v [REDAKCE]. Chtěli mluvit s někým, kdo by ho mohl nahradit, nabízel se pan [REDAKCE]. Kdo ze zasedačky odcházel první svědkyně neví, ale pan [REDAKCE] když odcházel byl rozrušený, měl pravou tvář červenou, potom se ptal svědkyně, zda budou volat [REDAKCE] a policii, řekl svědkyni, že byl napadený, dostal do obličeje a do břicha. Svědkyně nevěděla jakým způsobem, víc se [REDAKCE] na to neptala.

To vše jsou výpovědi pracovníků, které byly v bezprostřední časové návaznosti na napadení pana [REDAKCE]. Podepsaný soud vyjadřuje bytostné přesvědčení, že pokud by skutečně byla pravdivou obhajoba obžalovaného, pak by takto spontánně okamžitě nebyl svědek [REDAKCE] schopen při neočekávané návštěvě okamžitě reagovat ve smyslu dělání si alibi či obstarávání podpůrných důkazů ke své výpovědi v tom směru, aby ovlivnil svědky, aby vypovídali shodně jako on a navíc, aby je přesvědčil, že budou vypovídat u hlavního líčení křivě a nepravdivě pod rizikem vlastního trestního stíhání. On sám navíc ani osobně nebyl ve vztahu [REDAKCE] X [REDAKCE] prakticky nijak osobně zainteresován, jakkoli je zaměstnancem společnosti [REDAKCE] [REDAKCE].

K tomu přistupuje další dílčí a podpůrný poznatek nasvědčující spíše vině než-li nevině obžalovaného a spočívající v tom, že obž. [REDAKCE] [REDAKCE] je osobou s jistými výhrůžnými či násilnickými sklony, jak vyplývá z dalších svědectví panů [REDAKCE] [REDAKCE] – montážního pracovníka [REDAKCE] [REDAKCE] jakož i pana [REDAKCE] [REDAKCE] s týmž pracovním zařazením. Oba svědci shodně uvádějí, že obž. [REDAKCE] je oslovil ohledně toho, když sundávali z mostu reklamy. On je vyzval, aby tak nečinili, přičemž oba shodně vypověděli, že obžalovaný svědku [REDAKCE] pohrozil, že jim dá zpřerážet ruce, pokud budou v té činnosti pokračovat, což bylo někdy v říjnu, nikdo další u toho nebyl. Pan [REDAKCE] vypovídá na adresu obžalovaného: „on říkal, ať to nesundáváme, když to sundáme, že nám zlomí ruce“. To jsou další indicie, které nasvědčují tomu, že obžalovaný skutečně tíhne minimálně k výhrůžnému způsobu komunikace.

O násilnických a výhrůžných sklonech obžalovaného nepřímě svědčí také výpověď

svědka nemajícího žádný vztah k oběma reklamním společnostem ani montážním dělníkům, jimž obžalovaný měl rovněž vyhrožovat. Jedná se o výpověď pracovníka Magistrátu města [REDAKCE] [REDAKCE] – vedoucího dopravního odboru pana [REDAKCE] [REDAKCE]. Ten řešil otázku uložení pokuty obžalovanému za neoprávněné umístění mobilních billboardů. Kvůli uložení pokutě za svědkem [REDAKCE] přišel obž. [REDAKCE] nadával mu kvůli uložení pokutě, počastoval svědka, že je „zmrld úřednická“, že si to s ním vyřídí jinde, že ví, že má dvě dcery na základní škole, a na tomto základě měl svědek [REDAKCE] důvodnou obavu z případného dalšího pokračování podobných výhrůžek, jakkoli k nim nakonec nedošlo.

To je komplex důkazů, které jako střípky mozaiky zapadají do vlastního skutkového děje, aby navíc přesvědčení podepsaného soudu o vině obžalovaného završila výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která popisuje skutkový děj ze 7.10.2009 v odpoledních hodinách v obci [REDAKCE] před zahradou domu [REDAKCE]. Hovořila o dvou mužích ve vozidle označeném reklamními polepy zřejmě společnosti obžalovaného, popsala člověka, se kterým hovořila a jednoznačně spontánně u hlavního líčení přesvědčivě konstatovala, že oním člověkem byl obž. [REDAKCE] a byla si tím bezpečně a naprosto jistá. Sice zde zřejmě dochází k určité (pro objektivizaci skutkového děje ovšem nepodstatné) časové přesmyčce, když svědkyně nejprve hovoří o tom, že věděla o panu [REDAKCE] pak došlo ke kontaktu s obžalovaným před zahradou, jakkoli tomu mohlo být opačně, nicméně pokud svědkyně sama uvádí, že do té doby neměla absolutně žádné tušení o situaci k níž mělo dojít dne 22.7.2009 (viz. bod 1. výroku rozsudku), za situace, že to byla to pro ní nová, doposud nevnímaná skutečnost a při zohlednění jí referovaných pocitů, že měla obavy především o své děti, byla svým způsobem v šoku, vyčítala manželovi, že ji o události z 22.7.2009 nepověděl, pak za daného stavu není divu, že se mohla obávat nastalé události či vlastní nezvyklé až tajemné či záhadné návštěvy. Pak tudíž snadno mohlo dojít i k tomu, že si z hlediska časové chronologie mohla poplést co bylo dřív, stejně jako si nemusela objektivně zapamatovat barvu, typ vozidla, znění nápisu na reklamních polepech vozidla, s nímž před zahradu domu [REDAKCE] přijel obžalovaný se záměrem ji zastrašit.

To jsou skutečnosti, které dle bytostného přesvědčení podepsaného soudu tvoří ucelený řetězec indicií a důkazů, na jejichž základě soud mohl po právu obžalovaného vést k trestně právní odpovědnosti za oba dva skutky s příslušnou právní kvalifikací. V tomto smyslu je zapotřebí také konstatovat, že pokud by byla pravdivou verze obžalovaného, že se ničeho nedopustil a vše je dílem jakéhosi komplotu proti jeho osobě kvůli konkurenčnímu boji, muselo by to v podstatě znamenat, že [REDAKCE] [REDAKCE] by musel přesvědčit všechny v této věci vypovídající svědky – své zaměstnance, svou manželku a svědka [REDAKCE] aby sami křivě svědčili proti obžalovanému a navíc by je musel jejich budoucím výpovědím u hlavního líčení naučit tak, aby navzájem korespondovaly nebo se dokonce prolínaly. Nelze naopak přehlédnout) a nebude to zřejmě ani náhodou, že svědci vypovídající „ve prospěch obžalovaného“, vedle toho, že jejich výpovědi si navzájem příliš nekorespondují, jsou osobami kriminálně závadovými s patřičnou trestní minulostí. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] je dokonce aktuálně ve výkonu trestu odnětí svobody pro sérii loupeží, kriminální minulost násilného charakteru má za sebou i svědek [REDAKCE].

Závěrem a souhrnným způsobem je možno rovněž konstatovat, že především výpovědi svědků manželů [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] rozhodně nevykazují znaky smyšlenosti, lhavosti, účelovosti či vypočítavého jednání a nepůsobí ani dojmem naučenosti. Navzájem obsahově korespondující výpovědi nejsou ani účelové, motivované snahou přivodit obžalovanému trestní stíhání, mstít se mu, přivodit mu potrestání. Tyto výpovědi ani neimponuje dojmem křivého obvinění či křivé svědecké výpovědi, což jinak bývá poměrně

obvyklé u svědků, kteří se výpověď tzv. naučili, a to je zpravidla provázeno lpěním na nevýznamných detailech, zabíháním do podrobností, přidávání dalších „skutečností“, paradoxním zpřesňováním dílčích údajů, na které si křivě vypovídající svědek „rozpomněl“ i s poměrně velkým časovým odstupem od skutku samotného či od své prvotní výpovědi ať již byla realizována v jakékoliv procesní či neprocesní podobě. Naproti tomu u věrohodných svědků, kteří podávají výpověď shodující se nebo se nejvíce blížící objektivnímu stavu věci – tedy posuzované události je zcela přirozené, že s odstupem času tyto svědci na událost, zvláště je-li pro ně nepříjemná, postupně zapomínají, snaží se v rámci obranných psychologických mechanismů nepříjemné vzpomínky vytěšňovat a z těchto důvodů si pak ani nevzpomínají na detaily (v nichž se mohou často i dílčím způsobem rozcházet), splývají nebo se jim přehazují časové souvislosti, nejsou schopni podat přesný a vyčerpávající popis osob, automobilů, jejich barvu apod., zvláště pak za situace, že referují ex post o události, kterou nepředpokládali, že se stane, která je zaskočila, překvapila a nenastartovala u nich přesnou vstřípnost konkrétních detailů, k nimž by se jinak byli případně schopni vyjádřit, pokud by se na určitou událost dopředu připravili.

Právní kvalifikace obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] tím, že jiného ([REDAKCE] [REDAKCE]) pohrůzkou jiné těžké újmy (zničením rodinného domu) nutil, aby něco opominul a současně jinému vyhrožoval jinou těžkou újmou takovým způsobem, který může vzbudit důvodnou obavu, po stránce formálně právní i materiální bezezbytku naplnil zákonné znaky skutkové podstaty trestných činů vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009 a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009.

Výrok o trestu - v souhrnu těchto faktů, při úvaze o druhu trestu a jeho výši soud hodnotil nejen společenskou nebezpečnost jednání obžalovaného s přihlédnutím k jeho pohnutkám a možnostem nápravy, ale zohlednil též dosavadní způsob života [REDAKCE] [REDAKCE], u něhož je nutno spatřovat přitěžující okolnost pouze ve skutečnosti, že se dopustil dvou trestných činů. Polehčující okolností je snad jen jeho dosavadní trestní bezúhonnost, přičemž lze konstatovat, že obžalovaný se svým přístupem k trestné činnosti, k níž se nedoznává, v podstatě dobrovolně zbavil výrazné polehčující okolnosti, kterou nepochybně doznání i v intencích trestního zákoníku jednoznačně je. Za oba citované trestné činy podepsaný soud ukládal obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody ve smyslu ust. § 35 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 v rámci trestní sazby předpokládané u trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a vlastní trest uložil ve třetině zákonné trestní sazby. Uložený trest navíc dle přesvědčení soudu plně odpovídá konkrétním požadavkům zákonodárce vtěleným do ust. § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a skýtá předpoklady, že obžalovaného přiměje k žádoucí nápravě jakož i k tomu, aby se již dalšího podobného protiprávního jednání nadále nedopouštěl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení. Práva odvolání nemůže úspěšně užít ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě

škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Okresní soud v Českých Budějovicích dne 28.2.2011

Mgr. Radek Martínek, v.r.
s a m o s o u d c e

Za správnost vyhotovení:
Jitka Vašíčková

Tento rozsudek Okresního soudu České Budějovice ze dne 28.2.2011, č.j. 4T 114/2010-224, **byl zrušen v celém rozsahu** rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.10.2011, č.j. 4To 643/2011-251.